

La LEC al Parlament

Des del Col·legi no hem dubtat en cap moment a considerar oportuna i necessària una Llei d'educació de Catalunya que contempli la singularitat de la nostra realitat social i tingui la legítima pretensió de bastir una política educativa pròpia. En el seu moment vam signar com a col·lectiu professional el Pacte Nacional per a l'Educació, on ja es manifestava –entre moltes altres coses– la necessitat de proveir-nos d'una Llei d'educació adaptada a la nostra realitat social i nacional. Aquesta llei –redactada ja en fase d'avantprojecte– ha estat objecte de consulta a molts –per no dir tots– estaments de la nostra comunitat educativa, i, fins i tot, a altres col·lectius de representació social diversa. El debat no s'ha fet esperar, i no han faltat crítiques de tot ordre i condició, exigències de rectificació o d'anul·lació dràstiques d'alguns punts i, fins i tot, desqualificacions globals de tot l'avantprojecte. Mirat des d'una òptica positiva, s'ha d'agrair que una llei que per la seva mateixa naturalesa és fonamental per al conjunt de la nostra societat susciti discussió, la confrontació de parers i totes les reticències que calgui. Això vol dir que s'ha entès la seva importància cabdal pel fet que, del seu encert o desencert, en depèn l'immediat projecte de vida dels nostres infants i joves, i, en definitiva, la cohesió en tots els ordres de tota la nostra societat.

I s'entén també que després d'anys i anys d'intents reformistes, no som on legítimament hauríem de voler i poder arribar en termes de reducció del fracàs escolar, de millora notable de la nostra oferta educativa i, fet i fet, de la calma, estabilitat i eficiència que una bona acció educativa requereix.

El Col·legi ha fet aportacions al debat de l'avantprojecte de Llei en forma d'esmenes d'addició o de modificació d'alguns punts concrets de l'articulat i en forma de consideracions de fons més genèriques.

La llei, com no podia ser d'altra manera, no eludeix cap d'aquests propòsits fonamentals. Els manifesta inequívocament, alhora que en planteja d'altres que, vistos des de la perspectiva d'una declaració de principis –o d'intencions–, són inatacables. Els problemes han de sorgir en tot cas en la concreció d'aquells instruments i mesures concretes que faran possible tot allò expressat en el preàmbul. Es fa bé d'escoltar, en aquest sentit, totes les opinions, també les més radicalment discrepants, i mirar de tenir la capacitat necessària de conjuntar-ne una síntesi possible i eficaç. El repte és difícil.

El Col·legi, en base a la seva condició d'entitat centenària representativa del col·lectiu docent, ha volgut també fer aportacions al debat de l'avantprojecte de la Llei d'educació. Ho hem fet en forma d'esmenes d'addició o de modificació d'alguns punts concrets de l'articulat i, també, en forma de consideracions de fons més genèriques. Fóra prolix explicar-ne el detall ara i aquí. Hem insistit, però, en la necessitat que la llei catalana no obviés ni l'existència ni l'experiència dels col·legis professionals, en especial del Col·legi de Llicenciats, per la seva necessària vinculació al món de la docència. La LOE va obviar-nos; la llei catalana no ho hauria de fer. La constitució ja en reconeix genèricament el

paper. La llei catalana l'hauria de concretar.

Més genèricament, som de l'opinió que la llei catalana ha d'abastar ara el màxim de competències, sobretot aquelles que, d'acord amb l'Estatut, inequívocament corresponen a Catalunya. És a la llei catalana i no a la LOE a qui específicament ha de preocupar la concreció i l'aplicació pràctica d'aquestes competències. No es tracta del desplegament reglamentari d'una llei estatal, sinó de l'establiment d'una llei singular d'aplicació específica a una realitat concreta a Catalunya, que compta amb autogovern. Pel que fa al tractament de l'escola privada concertada, convé que es revisi l'esperit i la lletra del Pacte Nacional per a l'Educació. I que, fidels al criteri de potenciació i desenvolupament de l'escola pública, es contribueixi a consolidar una idea única de comunitat educativa amb una única finalitat: l'establiment d'un sistema educatiu d'interès públic per al país. I, encara, cal tenir cura amb la qüestió de la municipalització. No es tracta de negar l'eficaç intervenció que, sens dubte, es pot produir des del govern municipal en algunes funcions de l'escola pública. Una intervenció, però, del poder municipal més enllà de les seves atribucions i competències possibles pot afeblir i atomitzar, sense voler-ho, un model que a la pràctica es demana coherent i sòlidament estructurat.

Homenatge a Manuel Satué

El 4 de juliol ens sobtà la notícia de la mort de Manuel Satué. Durant molts anys ha estat un home del Col·legi fins al mateix moment del seu traspàs. Era, en el sentit recte del mot, el degà d'aquesta casa. Hi havia dedicat mitja vida des del moment en què amb Ramon Fuster i Rabés al capdavant de la Junta de Govern havien retornat l'entitat a la via democràtica, de catalanitat i de defensa insubornable de la professió docent. Havia ocupat diversos càrrecs de responsabilitat animat sempre per una única il·lusió: la voluntat de servei al Col·legi, a tots els seus associats. Fugí sempre de tota estridència i de qualsevol protagonisme: era un home discret. L'atabalava la verboricitat. Sabia escoltar amb total circumspècció i dir la paraula justa en el moment just. Ni que fos a mitja veu, se l'escoltava amb devoció perquè les seves opinions, lluny de la xerrameca del saberut, eren cautelosament sàvies. Fóra interminable ara enumerar tots i cadascun dels serveis que va fer al Col·legi. És ara només el moment de fer reconeixença pública de gratitud a la suma de tots ells, a la seva generositat, al seu tracte humaníssim, a la seva bonhomia, reconeixença que el Col·legi va fer palesa amb la concessió del Premi Ramon Fuster, màxim guardó de l'entitat. I recordar-lo, també, com a professor diligent de filosofia. Estimà la seva professió i s'hi dedicà amb anhel fins als setanta anys. A mesura que la línia humanística de l'ensenyament anava reculant, malauradament, i la seva assignatura anava perdent predicament, ell renovava energies en la seva defensa sense defallències, serenament. Milers d'alumnes el recordaran, també, com a un mestre feiner i rigorós. Nosaltres no l'oblidarem.

El 7 d'octubre a les 19 h es farà al Col·legi un homenatge a Manuel Satué, membre actiu de la Junta de Govern durant molts anys i eminent pedagog al servei del nostre país.

